

Ewa Szary

"Użycie zaimków osobowych w powieści", Michel Butor, "Pamiętnik Literacki", R. 61 (1970), z. 3 :
[recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 13/39, 127

1970

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/I/ BIERKOW Paweł: Problemy badawcze klasycyzmu rosyjskiego. Przeł. L.Nodzyńska. "Pamiętnik Literacki" R. LXI: 1970 z.2 s. 345-370.

Rozprawa gromadzi wypowiedzi rosyjskiej i radzieckiej nauki o literaturze na temat rozumienia terminu "klasycyzm rosyjski". W komentarzu do cytowanych sądów Bierkow dezawuuje przydatność pojmowania "klasycyzmu" jako metody artystycznej, kierunku literackiego, prądu, stylu. Proponuje, by zrezygnować z tego pojęcia i terminu i w zamian podjąć badania faktów, zjawisk i procesów rozwoju artystycznego literatury narodowej w aspekcie tradycji i nowatorstwa, w ich społecznym uwarunkowaniu oraz jako czynniki życia społeczno-politycznego i literacko-estetycznego.

BP/39

Z.G.

/I/ BUTOR Michel: Użycie zaimków osobowych w powieści. Przeł. J.Guze. "Pamiętnik Literacki" R.LXI: 1970 z. 3 s. 241-250.

Praca o charakterze teoretycznym z zakresu i relacji osobowych w komunikacji powieściowej. Podstawą wyposażenia osobowego w powieści są gramatyczne formy zaimków osobowych liczby pojedynczej i mnogiej. 3 os. lp. uznał badacz za najprostszą i podstawową "osobę mówiącą" w narracji powieściowej, ustalającą jej klasyczną postać. 1 i 2 os. lp. i l.mn. uznał za takie, które niszczą klasyczną postać narracji powieściowej modyfikacją relacji między tym, czyją historię się opowiada, a tym, kto opowiada. Wyjaśnienie roli zaimków osobowych pozwoliło autorowi, z jednej strony, oświetlić materię powieściową /a/ wertykalnie, tzn. pokazać, jakie są relacje postaci /o której się opowiada/ z autorem i czytelnikami, a z drugiej strony /b/ horyzontalnie, tzn. pokazać relacje między różnymi postaciami wewnątrz samej powieści.

BP/39

E.Sz.